

ट्राफिक चोक हिमालयन
बैंकको साइड (सुर्य लाईफ इन्सोरेन्स भएको
भवन) फोन:- ०७९५४२५७९

Lumbini

पुस्तक अंश

नागाहरूको जनजीवन

दिल साहनी

(साहित्यकार दिल साहनी लामो समय पूर्वोत्तर भारतको आसाममा सक्रिय जीवन बिताउनुभयो । पूर्वोत्तर भारतमा पुर्खौंदेखि दूलो सङ्ख्यामा नेपालीहरूको बसोबास रहेको छ । नेपाली भाषीहरू साहित्य र कलामाफर्त आफ्नो पहिचान स्थापित गरिरहेका छन् । पूर्वोत्तर भारतमा सक्रिय साहित्यकारहरूबारे साहनीले 'साप्ताहिक समकालीन'मा लेखहरू लेख्नुभयो । ती लेखहरूको सङ्ग्रह 'पूर्वोत्तर भारतको समकालीन नेपाली साहित्य' यहीँ माघ १६ गते विमोचन हुँदैन । उक्त पुस्तकको एउटा पाठ पाहुनका पाठकको लागि यहाँ प्रस्तुत छ ।)

द्वितीय विश्व युद्धताक नागालैण्डका सबै स्कूलहरू बन्द भए । स्कूलका शिक्षकहरूलाई बर्माबाट जंगलै जंगलको बाटो हुँदै भागी आएका भारतीय शरणार्थीहरूको उद्धारको निमित्त खटनपटन गरियो । त्यतिबेला जापानी आक्रमणबाट बच्न भारतीय नागालैण्ड, माणपुर, अरुणाचल प्रदेश हुँदै भारतमा प्रवेश गर्ने गर्दथे । धनबहादुर सोनार आफ्नो साथी (पछि सम्धी) हरिप्रसाद गोर्खा राईसित शरणार्थीहरूको उद्धार कार्यमा खटिए । खाद्य सामग्री बोक्नको निमित्त नागा भरियाहरू अघि सारिएका थिए । आफ्नो विगतको अनुभव बताउने क्रममा नागाहरूको जीवनको चर्चा गर्दै धनबहादुर सोनार भन्दछन्– मेरोली भन्ने नाङ्गोरेडमा नागाको बस्तीमा हामी पुग्यौँ । त्यो बस्ती भन्न् सबैभन्दा अग्लो पहाडमा थियो । हामी नदी तरेर बिहानदेखि नै पहाड चढ्न थाल्यौँ । सबै नागा जातिका तरुणी अविवाहितहरूका लागि बस्तीभित्र एकठाउँको दूलो र लामो टहरो भैं घर बनाइएको हुन्छ । हामीलाई बस्तीकाले त्यही सुलु भनी दिए । युवकहरू आफ्ना आफ्ना अस्त्र धनु, काँड, भाला र दाउ (काट्न हतियार) साथमा राखेर सुत्छन् । कथंकदाचित् कतै शत्रुहरूले बस्तीमा आक्रमण गरेका खण्डमा युवकहरू लड्न अघि सर्छन् नत्र भने युवकयुवतीहरूले नाचगान गरी रमाइलो गर्छन् । बिहान भए पछि उठेर आफ्नो घर जान्छन् र दिनभरि खेतीपाती त कतै जंगलमा दाउरा आदि लिन नभए घरको काममा व्यस्त रहन्छन् ।

उनी अगाडि भन्दछन्– “नागे नागाहरू साँच्चिकैमा नागै बस्दथे । आइमाई मान्छेहरूले हामीलाई कतै भेट्दा नाकका प्वाल औँलाले थन्थे । हामीले यसबारे सोधपूछ गर्दा थाहा लाग्यो– हाम्रो नुवाइ धुवाई गरेको परिस्कार शरीर र लुगाहरू अत्यन्त दुर्गन्धयुक्त हुन्छन् र नाक थुनेको तर लाजले होइन । उनीहरू सानादेखि लिएर बुढो होइनजेलसम्म नागै बसेकाले गर्दा हामीलाई आश्चर्य मानी हेर्दथे-हामीहरूले लुगा लगाएको देख्दा ।” सोनार भन्दछन्– ती जंगली नागाहरूले उनीहरूको दूलो आतिथ्य सत्कार गरे । एकजनाले त उनीहरूलाई बाटो देखाइदिने जिम्मेवारी समेत लियो ।

सोमरा भन्ने बस्तीमा पुगेर शरणार्थी शिविर खडा गरेका धनबहादुर सोनारले आफ्नो अनुभव र त्यतिबेलाको वस्तुस्थितिको चर्चा चलाउँदै

अगाडि भन्दछन्– “बर्मादेखि एकसय मान्छे हिँडेर आउन थालेपछि शरणार्थी शिविरमा आइपुग्दा चार, पाँचजनामात्र बाँचेर आइपुगेका हुन्थे । धेरैजसो शरणार्थी हुन्थे । धेरैजसो शरणार्थीहरू तिर्खा, भोक र बिमारले गर्दा मरेका हुन्थे । बर्मामा धेरै नेपालीहरू छन् भन्ने सुनेको थिए तर म बसुञ्जेलसम्म बर्माबाट भागेर आउने शरणार्थीहरूबीच तीनजना नेपालीमात्र आएका थिए– भोक र तिर्खाले मरे समान भएर । सोध्दा थाहा पाए धेरैजसो शरणार्थीहरू रगतमासी र भोक कष्टले मरेका रहेछन् । एकजना नेपाली शरणार्थी हाम्रै शिविरमा आएर मरे रगतमासीले । धेरैजसो ईण्डियन र सरकारी नोकरी गर्नेहरू थिए । कारोबार गर्ने धेरै भारतीयहरू थिए । ती शरणार्थीहरूसँग आएका तीनजना शरणार्थीहरूलाई मैले फेरि सोधें– नेपालीहरू उताबाट किन भागेर आएनन् ? जवाफमा भने– आफ्ना घर जमीन छोडेर आउनुभन्दा बरु बर्मामा मनु निको भन आएनन् । जतिपनि आएका थिए बाटैमा मरे ।”

सोनारे भन्दछन्– बर्मामा जापानीहरूको पूर्ण कब्जा भइसकेपछि शरणार्थीहरूको भागेर आउने क्रम रोकिन पुग्यो र उनीहरूलाई कोहिमाको डिसीको आदेश अनुसार भारत फर्किनु पर्‍यो ।

भारतीय शरणार्थीहरूको सेवा गरेर घर फर्केको एक महिना नपुग्दै कोहिमाको डिसीले धनबहादुर सोनारलाई एउटा पत्र काटे जसमा लेखिएको थियो– तिमी भोलि बिहान भी.फोर्सका कमाण्डेण्ट कर्नल बिनैको कार्यालयमा जानु अनि कार्यमा योग्य पुचाउनु अन्यथा तिमीलाई डिफेन्स इण्डिया रुल्स मुताबिक सार्ति्त दिइने छ ।”

सोनार अगाडि भन्दछन्– “भोलि बिहानै म भी.फोर्सका अफिसमा गएर हाजिर पनि भएँ । कमाण्डेण्टले मलाई भने– तिमी बर्मा पुगेर आएछौ । हाम्रो काम पनि उतै छ । तिमीले हाम्रो फौजसँग इन्टलिजेन्स (गुप्तचर) को काम गर्नुपर्छ । हाम्रो काम चाहिँ लडाइँ गर्ने होइन, तर परिआएको खण्डमा आत्मरक्षाको लागि हतियार चलाउनु पर्नेछ । त्यहाँका गाउँ घरमा गएर त्यहाँका मानिसहरूसँग सम्पर्क राखी त्यतातिरको परिस्थितिवारे सरकारलाई जनाउनु पर्नेछ । तिमीले हाम्रो आसाम राईफल्सदेखि बनाएको भी.फोर्ससँग बर्मामा गएर हाम्रो निर्देशन अनुसार काम गर्नुपर्छ । तिम्रो खाना र तलब हामी दिनेछौ । भोलि हाम्रो फौजसँग तिमी जानुपर्नेछ । भोलि तयार भएर आउनु र आदेश लिनु ।”

बर्माको जंगलमा रहेर काम गर्दाको आफ्नो अनुभवको पोको फुकाउँदै धनबहादुर सोनार भन्दछन्– “शत्रुपक्षका गुप्तचरहरू गाउँ घरमा पसेर हाम्रो गतिविधि बुझ्दै र चहाउँ गरेका हुनाले हामीले मान्छेको बासस्थान र मान्छेले प्रयोग गर्ने बाटो त्यागेर जंगल नै मंगल सम्झी जंगलै जंगल हिँड्दै जंगलमै बास बसी आफ्नो काम गर्न थाल्यौँ । त्यतिबेला कम्पास नै हाम्रो पथप्रदर्शक थियो । जंगली जनावरभन्दा हामी पराक्रमी थियौँ र नै हामीलाई कुनै जनावरको पनि डर थिएन । साप, किरा र मच्छरसँग भने हामीलाई डर थियो तर त्यो डरदेखि पनि हामी जोगिएर हिँड्यौँ । ठाउँ ठाउँमा हात्तीको बथान हिँडेर बनाइएको बाटो नै हाम्रो हुन्थ्यो । मर्नुको डर अलिकति पनि थिएन । शत्रुको हातमा नपराै भन्ने सतर्कता हामीहरूमा सदा रहन्थ्यो । हामीले यस्तो जंगलमा प्रवेश गरेका थियौँ जहाँ कतै लहराहरूले भरिएको ठाउँ हुन्थ्यो त कतै सुगन्धी भ्जारहरू भरिएको ठाउँ हुन्थ्यो, जुन भ्जारहरू बसाउर्दा मात लागेर टाउको दुख्ने बनाउँथे । ठाउँ ठाउँमा हामीले यस्तो ठाउँ पनि भेटेयौँ, जहाँ रुखहरूको बाक्लोपनले गर्दा घामको किरण पनि छिर्न नसक्ने अनि दिउँसे पनि अँधेरो हुने ।

हजारौँ वर्षदेखि उभिएका दूला दूला रुखहरूका हाँगा बिगाहरू र पातहरू भूईँमा कुनैनै कहिलेदेखि वर्षौपिच्छे खस्दै भर्दै र खिँटिएर पातमाथि पात हुँदै छापिएर बस्दा त्यो ठाउँ भग्दावशेष घरको छानामाथि भ्क्याउ लागेको जस्तो देखिने र रुखहरूका फेदमा जम्मा भएका पातहरूप्राकृतिक प्रक्रियाद्वारा आफ्नै स्पञ्जजस्ता भएका जहाँ टेकेर मान्छे हिँड्दा तल र माथि हुने यो मेरो निमित्त त्यतिबेला नयाँ अनुभव थियो । साँच्चि नै हामीहरू कहिल्यै पनि मान्छेको पाउ नहरेको जंगलभित्र हिँडेका थियौँ । हिँडेका

भएता पनि त्यस जंगलका विराट विराट रुखहरू के का हुन् भनेर मलाई थाहा भएन । अँधेरो जंगल । त्यसैमाथि सिर्मासिम पानी परिरहने । खुट्टामा जुका उस्तै । किरा, मच्छरले टोकेर कति रगत निल्यो थाहा राख्ने समय थिएन । थकाइ लाग्दा शरीर शिथिल भएर आफूलाई लडाइँ पठायौँ । बस्दा खेरि बस्ने गुँड रोच्ने बेला थिएन । कहिले त थकाइ लागेर जताततै बस्ने हुँदा अजिंगरको ढाडमा पनि बस्यौ-पछि अजिंगर रहेछ भनेर थाहा हुन्थ्यो । थाहा भएर के गर्ने ? त्यति बेला अजिंगरको टाउको कता हो र पुच्छ्र कता छ भनेर हिसाब गर्ने फुर्सत थिएन ।

सोनार अफ्र अगाडि बताउँछन्– “चिन्दाबिन नदीको पल्लोपरिट्ट शत्रुहरूले शिविर स्थापना गरेर नदी पार गर्ने मौका खोज्दै गरेको थाहा पायौँ । हामी चिन्दाबिन नदीको वारि किनारै किनार लुक्दै हिँड्दा पारिपट्टि ‘आजाद हिन्द फौज’ले ‘दिल्ली चलो’ भनेर लगाएको नारा यता पनि सुनिन्थ्यो । त्यहाँदेखि लाउडसिफकमा नेताजी सुभाषचन्द्र बोसले दिनुभएको भाषण पनि सुनिन्थ्यो ।”

त्यतिबेलाको एउटा घटनाको चर्चा गर्दै सोनार भन्दछन्– “बिहान उठ्ने बितिकै म सुतेको ठाउँमा मैले आफ्नै नाउँमा लेखिएको चिठी पाएँ । चिठी लिफापामा थियो । चिठी उठाएँ । हातमा लिएँ । छक्क परें । खोलेर हेरेँ । लेखिएको थियो– ‘तिमीलाई आजाद हिन्द फौजमा योग दिनु भनेर आह्वान गरेका छौँ । तिमी हाम्रो छाउनीमा आएर सामेल हो । सुप्रिम कमाण्डर आजाद हिन्द फौज, सुभाष चन्द्र बोस ।’ मन प्राण विचलित भयो यो पुकारा पढेर, तर म निरुवाय थिएँ । आफ्नो मनलाई बाँधेर भित्रिभित्रै आफ्नो समर्थन जनाउँदै मैले त्यो अमूल्य चिठी च्यातेर त्यति नै बेला फ्याँकन विवश बनेँ । कारण त्यो चिठी कतै अंग्रेज अफिसरको हातमा पर्छ कि भन्ने मलाई डर थियो । जासूसी काममा हिँड्दा जंगलमा आजा हिन्द फौजका कति कति सिपाहीहरू हामीले भेट्ने गर्थ्यौँ, तर उनीहरूलाई केही नगरी छोडिदिन्थ्यौँ । गोराहरूले भेटेका भए मार्ने थिए ।”

युद्धको बेलाको आफ्नो अनुभव र स्थितिको चर्चा गर्दै सोनार अगाडि भन्दछन्– “जापानीहरू चिन्दाबिन पार भएर आउँदै गरेको थाहा पनि हामीले पायौँ । यस सम्न्धमा प्रधान कार्यालयमा खबर पठाउँदा हामीले तत्कालै हुकुम पायौँ– परिआएको खण्डमा गोरिल्ला लडाइँ गर्दै बाँचेका जति भारत फर्कनु भनेर । म त्यस समयमा खचाञ्जी (फिल्ड केशियर) पनि थिएँ । बर्मा र पहाडी ठाउँमा कागजको पैसा नचल्ने हुनाले चाँदीका रूपैयाँ थैलोको थैलो थियो । हुकुम पाएँ रहेको चाँदीको रूपैयाँ माटोमा गाडेर फर्किनु भन्ने । सो अनुसार रहेका कति लाख चाँदीका रूपैयाँहरू माटोमा गाडे र प्रधान कार्यालयमा खबर दिएँ । त्यसपछि हामीले शिविर त्याग गर्‍यौँ । बाटोमा खाने सामान जति बोक्न सकिन्छ बोक्ने कोशिस गर्‍यौँ साथै चाहिएका गोलीहरू पनि लिनु जरुरी थियो, लियौँ ।

मर्ने बाँच्नेको केही ठेगान थिएन । जंगलमा आगो बालेर खाना पकाउन सकिएन । भोक लागेको बेलामा जे पायौँ काँचै खायौँ । कहिले जंगलको फलफूल खायौँ । खोला नालाको पानी पियौँ तर लगातार हिँडिरह्यौँ । थकाइ छैन, कतै विश्रान्ति छैन, हिँडेका छौँ, हिँडेका छौँ ।”

यसै क्रममा एउटी बुढीले शत्रुको संकेत नदिएको भए उनीहरूले शत्रुको तातो गोली खानु पर्ने स्थिति उत्पन्न भइसकेको कुरा पनि सोनारले चर्चा गरेका छन् । अर्को ठाउँमा सोनारले के कुराको चर्चा गरेका छन् भने एकपल्ट उनी जंगलमा सुत्दा साथीहरूदेखि खुट्टिन पुगेका थिए । जागेपछि साथीहरूलाई भेट्दा दौडिँदा उनीहरूले शत्रु भनेर भण्डै उनलाई गोलीको शिकार बनाएनन् ।

त्यतिबेला उनले दूलो सतर्कता नअपनाएको भए र बुद्धि नलगाएको भए उनको इहलीला त्यही जंगलमा समाप्त हुनपुग्थ्यो । यसरी बर्माबाट भागेर आउनेबेलामा उनी एउटा चिहानमाथि सुल पुगेको कुराको चर्चा पनि उनले एक ठाउँमा गरेका छन् । सोनार अघि बताउँछन्– उनी भागेर कोहिमा आएको एक महिनापछि जापानले आत्मसमर्पण गरेको थियो ।

बिट्विन द लाइन्स्...

जिन्दगीका घुम्तीहरूमा
समयले साथ दिएन भने दुर्घटना हुन सक्छ
आँखाहरू शक्तालु हुन सक्छन्
केही सपनाहरू
केही बिपनाहरूबाहेक
मान्छेहरूसँग हुन्छ नै के ?

– भीम विराग

(‘शङ्कालु आँखाहरू’ कविताबाट)

समय: तिमी कति पानीमा छौँ ?

पारिजात

सङ्कटकालीन स्थितिमा सुस्केराजस्तो आवाज निकालेर ब्युँफाएँ तिमीलाई डर थियो निद्रा खल्बलिएकोमा कतै भर्किकँछौ कि तिमी तिम्रो पाइतालामा बिभेको काँदो भिक्नभन्दा पहिले समान कष्टको अनुभूति होस् भनी आफ्नै पाइतालामा पहिले सियो घोचेर हेँँ, ज्याला कमाउन होइन सहभागीताको मर्यादा खातिर कोसौँ तिम्रो बोभ बोकेर हिडे प्रतिदान स्वरूप सत्यताको पख्खीरीमा केही खस्ने समय आएको छैन क्यारे ! मनीभत्र आँसुको दियो बालेर श्रमदान गर्नेहरूको निधारमा टल्करहेको पसिना पुछिदिने हातहरू शायद स्थिर भइसकेका छैनन् क्यारे ! म अकारण दु:खी हुँदोरहेछु प्रनै नसोधी सवेदनशीलताको बोट कति हुक्यौँ कति हुकँन भनी । ओत्तेकोत्ते दुवै काँढाको बिख्यौनामा सुलेलाई न्यायप्रेमी सजाय दिन्छ भने प्रत्यक्ष अनिवार्य हुन्छ कि समय ! तिमी अहिले कति पानीमा छौँ ? एकाएक पानी जम्छ र ! एकाएक वाफ बनेर उड्छ र ! कहाँ एकैचोटी फूल फुल्छो ! कहाँ यसै बज्र खस्यो ? आखिर भेट हुने पुल हालेरै हो तिमी र म खुदिकलारहू बन्ने सुरसार छैन म बिनसिती पल्लो किनाराको जलधार हेरेर बस्दोरहेछु ! आँखाको आकाशभित्र कतै यसरी बाक्लका दु:खहरू ओइरिन थाल्दारहेछन्, शायद वर्तमानले जन्माएको यथार्थ हो यो तर पनि आँखाहरूले पल्लो किनाराको जलधार हेर्न कहिल्यै छोड्दैनन् सत्यताको पख्खीरीमा पक्कै केही खस्ने विश्वासमा श्रमदान गर्नेको उदास ओठमा मुस्कान फुल्ने विश्वासमा ।

कविता

प्यालेस्टिनी मित्रहरूका नाममा

कृषा सेन ‘इच्छुक’
रातो-रातो आलो रगतको निस्सासिँदो दुर्गन्धले भरिएर मध्यपूर्वीय तातो हावा सारा ब्रह्माण्डभरि बहिरहेछ बमको विष्फोट तोपको गर्जन र बारुदको धुँवाले सारा बेरुत सहर खण्डहरजस्तै कुरूप र निर्जन हुँदै गइरहेछ गाउँका गाउँ बस्तीका बस्ती उजाड मसानघाटभैँ भएका छन् बाँच्नु र मर्नुको दोसौंधमा लाखौँलाख निरीह जन्मगीहरू आक्रमणकारीहरूको धेराभित्र निसारिस्झरेहेछन् लासमाथि लास ढलिरहेछ रगतमाथि रगत बगिरहेछ ठुँवालो उडेजस्तो यी रक्तरञ्जित दिनहरूमा मेरा मित्र तिमीहरू दिउँसोको काम रातिको निन्द्रा र भान्साको छाक छोडेर कि त आत्मसम्मानले लड्न विवश छौँ कि त असंख्य लासहरूको थुप्रोमाथि अर्को एउटा लास थपिएर मर्न विवश छौँ ।

पवित्र शहिदस्थलजस्तो सुन्दर-सुन्दर तिम्रो जन्मथलोबाट जबर्जस्ती बर्बरहरूद्वारा निष्काशित गरिएका मेरा मित्र तिमीहरूले आफ्नै खोसिएको देश खोज्नु तिम्रो कुनै अपराध थिएन प्यारो-प्यारो तिम्रो घर-दैलो र आँगनबाट खेदिएर बलजपत्ती लुटेराहरूद्वारा विस्थापित पारिएका मेरा मित्र तिमीहरूले आफ्नै गुमेको राष्ट्र खोज्नु तिम्रो कुनै अपराध थिएन बरु धुरीमाथि पाप चढेको बैरीलाई तिमीहरूप्राति गरेको आफ्नै अपराधदेखि रक्षिभर पनि परचाताप थिएन ।
विश्वजनमतको घोर उपेक्षा गरेर ब्याँसाको धापले निर्दोष जनहरूको नृशंस हत्या गरेर तिमीमाथि युद्ध थोपरी आक्रमण गर्ने बौलाएका अटेरी फ्याउराहरूसित

बमको मूस्तो र गोलीका परीहरूबिच आत्मरक्षाका लागि मेरा मित्र तिमीहरू निर्णायक युद्ध लडिरहेको बेला शान्तिका नाममा यहाँबाट आकाशमा परेवा उडाउनुको कुनै अर्थ छैन पहरा दिएजस्तो चोरीतिखाट अत्याचारीहरूले घेरिएर आत्मनिर्णयका लागि मेरा मित्र तिमीहरू न्यायपूर्ण युद्धमा शहीद भइरहेको बेला फूलपाती सेलाएजस्तै सदा-सदालाई युद्धबाजहरूको अवसान र युद्धकै विसर्जन नगरिएसम्म शान्तिका नाममा फेरि अर्को युद्धविरामको कुनै अर्थ छैन ।

प्यारा-प्यारा मित्रहरू हजारौँ पर्वत र लायौँ गज परबाट तिमीहरूसँग युद्धको भूमिमा बन्दुक बोकेर सामेल हुन नसके पनि पापीलाई माफी दिने नसकिने यो भीषण नरसंहार र जघन्य रक्तपातका विरुद्धमा पाँचै औँलाले दह्रो मुट्ठी कसेर आहत तर क्षुब्ध मनले चुनौतीभरि बैरीलाई घृणाहरू अफालेर र म मेरो एउटा हात

तिम्रो समर्थनमा माथि-माथि उठाइरहेछु र म मेरो अर्को हात शान्तिका लागि नीलो ध्वजा बाँधेर हावामा लहराइरहेछु हामी शान्ति चाहन्छौँ त्यसैले यो अशान्तिका विरुद्ध लड मेरा बहादुर मित्रहरू, निर्भिक भएर लड हामी न्याय चाहन्छौँ त्यसैले यो अन्यायका विरुद्ध लड मेरा वीर मित्रहरू, निर्भिक भएर लड मरैपर्ने जिन्दगीमा मर्नु भनेको केही पनि होइन वीरहरूको आहुतिले धर्ती शून्य हुने छैन न त धर्ती बाँभो नै हुनेछ र तिम्रो त्याग-आत्मबलिदानको गौरवपूर्ण गाथाले तिम्रो लक्ष्यको पवित्रतालाई अफ्र चम्किलो पार्नेछ र यो निश्चित छ अन्तिम विजय तिम्रै हो त्यसैले, लड मेरा सङ्ग्रामी योद्धाहरू अन्तिम घडीसम्म निर्भिक भएर लड यो अन्यायपूर्ण युद्धको छिनोफानो गरेर फेरि यहाँ दानवताले लादेको यो युद्ध नदोहोरिने यो विध्वंश र यो संहार नदोहोरिने शान्ति स्थापनाको व्रत लिएर मानवताको जीतको घोषणा गर ।
--

२३औँ वार्षिक साधारणसभा

कञ्चन । श्री रुद्रपुर धमिनाताल सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह, कञ्चन ३ र ४ सोंगा रुपन्देहीको २३औँ वार्षिक साधारणसभा सम्पन्न भएको छ । सभामा समूहका अध्यक्ष पार्वती घर्तीमगरले समूहको वार्षिक प्रतिवेदन तथा कोषाध्यक्ष जानका भट्टराईले आर्थिक प्रतिवेदन प्रस्तुत गरेकी थिइन् ।

समूहको साधारणसभालाई सम्बोधन गर्दै कञ्चन गाउँपालिकाका अध्यक्ष नवराज ढकालले कुनै पनि संस्थाको संस्थागत विकास, संस्थाले सञ्चालन गर्ने विभिन्न कृयाकलापको पारदर्शिता र सामाजिक उत्तर दायित्व बहनले निर्धारण गर्ने विचार व्यक्त गरेका थिए । अध्यक्ष ढकालले सामाजिक संघ संस्थाहरूले आफूलाई समस्या पर्दामात्र नभई सहज हुँदा समेत हरे क पक्ष र सरोकारवालाहरूसँगको सहकार्य र समन्(व्यलाई बिर्सन नहुने बताए ।

यसैगरी डिभिजन वन कार्यालय जिल्ला वन अधिकृत प्रविन बिडारीले सामुदायिक वनको संरक्षण समिति र कर्मचारीहरूको मात्र नभई वनबाट प्रत्यक्ष

सिद्धबाबा सुरूङमार्ग...

चिनियाँ निर्माण कम्पनी सान्सी कन्स्ट्रक्सन इन्जिनियरिङ ग्रुप कर्पोरेसन र चितवनको आशिष निर्माण सेवा जेभीले १३ अर्ब ५५ करोड ९५ लाख ९६ हजार रुपैयाँमा काम पूरा गर्ने गरी गत असार १३ गते ठेक्का पाएका थिए । ठेक्का सम्भौता भएको मिलितले तीन वर्षभित्र सडक निर्माण सक्ने सम्भौता छ ।

आयोजनाका अनुसार सडक विस्तार भएपछि शहरी क्षेत्रमा ५० मिटर (६ लेन) , शहरानुमुख क्षेत्रमा ३७ दशमलव ४ मिटर र जंगल क्षेत्रमा २४ मिटर चौडा (चार लेन) कायम हुनेछ ।

आयोजनाका अनुसार ५० किलोमिटर सडकखण्ड दुई चरणमा २५-२५ किलोमिटरमा विभाजन गरी विस्तार गर्न लागिएको हो । पहिलो चरणका लागि ७ अर्ब ८९ करोड ४३ लाख र दोस्रो चरणका लागि ५ अर्ब ६६ करोड २२ लाखमा ठेक्का लागेको छ ।

पहिलो चरणमा सडक विस्तारसँगै ३० वटा पुल निर्माण हुनेछ भने १४९ वटा कल्भर्ट पनि निर्माण हुनेछ ।

वन्यजन्तुमैत्री सडक बनाइने

यो सडकमा गाडी गुडाउन मिल्ने ६ वटा अण्डरपास, पैदल यात्रुका लागि १२ वटा अण्डर पास र ११ वटा ओभरहेड ब्रिज तथा वन्यजन्तु वाक्पार गर्ने ठाउँमा १९ वटा अण्डर पास बनाइने छ । विस्तारपछि सडक फराकिलो हुने र सवारीसाधनको गति पनि बढी हुने हुँदा वन्यजन्तु आवतजावत गर्दा अवरोध नहोस् र उनीहरूलाई कुनै प्रकारको क्षति नहोस् भनेर वन्यजन्तुमैत्री अन्डरपास बनाउन लागिएको हो ।

जंगल क्षेत्रमा बनाइने १९ अन्डरपासमध्ये सालफन्दी-पिपरा खण्डमा चारवटा र कोइली-धेरुवा-बनगाई-गोरूसिन्ने खण्डमा १० वटा अन्डरपास बनाइने छ ।

बाक्लो बस्ती भएका सहरी क्षेत्रका चोकहरूमा सडकलाई ५० मिटरमा फराकिलो बनाइने र रागनीतिक सडकहरू जोडिने क्षेत्रमा अध्ययनपश्चात् गाडी नै वाक्पार गर्न मिल्नेगरी ‘भेहिकल अण्डरपास’ निर्माण गरिने आयोजनाका कार्यालय प्रमुख इन्जिनियर न्यौपानेले बताइन् ।

रुपन्देहीमा पर्ने जितगढी बेलबास चोक, नयाँगाउँ चोक, तामनगर चोक, सैनामैनाका सुर्गिया बजार र बुद्धनगर चोक तथा कपिलवस्तुको चार नम्बर जीतपुर चोकमा ‘भेहिकल अण्डरपास’ बनाउनका लागि माटो परीक्षणको काम भएको न्यौपानेले बताइन् । यस्तो ‘भेहिकल अण्डरपास’ पुल अहिले ललितपुरको म्वाकोमा बनिरहेको छ ।

विस्तार हुने सडक क्षेत्रको नापजोच, सर्भे, विद्युत पोल सर्भे, सडक क्षेत्र भिचेर बनेका संरचना खाली गराउने, माटो परीक्षण र रुख कटानको प्रक्रिया अन्तिम चरणमा पुगेको छ ।

सात हजार बढी रुख काटिदै

सडक विस्तारकै लागि सडक किनारमा रहेका करिव सात हजार बढी रुख काट्न सडक विभागले स्वीकृति दिइसकेको आयोजना प्रमुख कुशलता न्यौपानेले जानकारी दिइन् । उनका अनुसार काटिने रुखमा मार्किङ गर्ने काम सम्पन्न भैसकेको छ । सडक क्षेत्रभित्र बनेका संरचनालाई घर धनीले आफ्नै भत्काए क्षतिपूर्ति समेत लिइसकेका छन् ।

दूलो परियोजना भएकोले पूर्व तयारीका काम धेरै

फाइदा लिने सम्पूर्ण उपभोक्ताहरूको समेत अनिवार्य जिम्मेवारी भएको विचार व्यक्त गरेका थिए ।

कार्यक्रममा कञ्चन गाउँपालिका कार्यपालिका सदस्य सुशिला थापा, नेपाली कांग्रेस कञ्चनका सभापति देवीराम रेग्मी, नेकपा एमाले कञ्चन गाउँ कमिटी अध्यक्ष भानुभक्त भण्डारी, नेकपा एमाले कञ्चन गाउँ कमिटी सचिव उमा गौतम ढकाल, सल्लाहकार यमबहादुर क्षेत्री, दिपक पौडेल, रुद्रपुर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहका अध्यक्ष हिमाल थापा, मलावरदेवी माध्यमिक विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष शशीधर सापकोटा, जेसीआई कञ्चन वर्ष २०२५ का अध्यक्ष प्रकाश उपाध्याय पौडेल, सल्लाहकारलगायतले शुभकामना दिएका थिए ।

३ हजारभन्दा बढी उपभोक्ता रहेको समूहको साधारण सभा संस्थाका उपाध्यक्ष ठाकुर गौतमको स्वागत तथा संस्थाका सचिव नारायणप्रसाद न्यौपाने को सञ्चालनमा कार्यक्रम सम्पन्न गरिएको हो ।

हुने र अन्तर्राष्ट्रिय परामर्शदाताले निर्माण सामग्रीको गुणस्तर परीक्षण गरेर मात्र निर्माणको अनुमति दिएको उनले बताइन् ।

सडक विस्तारका क्रममा आवश्यक पर्ने तयारी अन्तर्गत निर्माण सामग्रीहरू ठाउँ-ठाउँमा भण्डारण गर्ने, सडक क्षेत्राधिकारमा पर्ने संरचनाहरू हटाउने, कटान गर्ने रुखको अन्तिम गणना गर्ने, पुल बनाउने र अण्डरपास हुने स्थानको माटो परीक्षण गर्नेलगायतका काम कतिपय पूरा भएका र कतिपय जारी रहेका इन्जिनियर न्यौपानेले बताइन् ।

‘बुटवल-नारायणगढ सडकमा जस्तो सवारी साधन र यात्रुलाई सास्ती हुन नदिन अहिलेको पिच नभत्काई दार्याँ-वार्याँ लेनको काम गरेर मात्र बीचको सडक पछि बनाउने तयारी छ ।’-न्यौपानेले भनिन् ।

सडक विस्तार क्षेत्रभित्रका पालिकाहरूले बुटवल-नारायणगढ सडक निर्माणका क्रममा भोग्नुपरेको जस्तो सास्ती फेरि नहोस् भनेर आयोजनाका अधिकारीहरूको ध्यानाकर्षण गराएका थिए ।

बुटवलदेखि गोरूसिन्ने सम्मको करिब ५० किलोमिटर खण्ड विस्तारको काम पूरा भएलगत्तै कपिलवस्तुको चन्द्रौटासम्मको सडकखण्ड विस्तारको प्रक्रिया अगाडि बढाउने सरकारको तयारी छ । गोरूसिन्ने-चन्द्रौटा सडकखण्ड १९ किलोमिटर छ । अहिले सो सडकखण्ड डिजाइनको काम भइरहेको छ ।
ओली सरकार...
तेस्रो पटक सरकारको नेतृत्व गर्ने अवसर प्राप्त हुँदा आफूले यसअधिका कमि कमजोरीलाई सच्याएर जनताको पक्षमा भ्रष्टाचारविरुद्ध सुशासनको अभियान चालेको उनको दाबी थियो ।

प्रचण्डले काग्रेस र एमालेले राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेललाई सरकार गठनको बेलामा संविधानको धारा ७६ (२) अनुसार सरकार गठन आह्वान नभए महाभियोग लगाउने चेतावनी दिएर बाध्य पारेको दाबी समेत गरेका छन् ।

उनले आफूलाई राष्ट्रपति स्वयम्ले नभनेको भए पनि काग्रेस एमालेकै नेताहरूले भनेको सुनेको दाबी गरे । उनले ओली सरकार असंवैधानिक भएको दोहोर्‍याए । उनले भने-मैले विश्वासको मत पाउदिन भन्ने त प्रष्टै थियो । तर, मैले प्रधानमन्त्री हुँदै राष्ट्रपतिलाई संविधानको रक्षा गर्ने तपाईंले नै हो भनेको थिएँ । उहाँले रक्षा गर्ने विश्वास दिनुभएको हो । अहिलेको राष्ट्रपति बनेकै मैै कारणले, माओवादी केन्द्रकै कारणले रामचन्द्र पौडेल राष्ट्रपति बन्नु भएको हो ।’

उनले माओवादी नभएको भए पौडेल राष्ट्रपति बनसक्ने अवस्था नै नरहेको बताए । उनले थपे-‘उहाँले दुक्क रहनुभ, म संविधान भिच्न दिन भन्नु भएको थियो, मलाई । तर काग्रेस र एमालेकै नेताहरूले भनेको मैले सुनेको, राष्ट्रपतिजीले भनेको होइन ।

काग्रेस र एमालेले संविधान भिच्न चाहनु भएन । नचाहेपछि एमाले नेतृत्वको सरकार बन्ने भएन । त्यो गठबन्धन बन्ने भएन । मैले सुनेको, काग्रेस एमालेका नेताहरूले भनेको, उहाँहरूले हामीले भनेअनुसार भएन भने ७९ (२) अनुसार नै जानुभयो भने तपाईंलाई महाभियोगको लगाएर निकाल्छौं भनेपछि धर्मसंकटमा पुग्नुभयो । कतिसम्म दूलो चलखेल भएको छ संविधान भिच्नको लागि ।’

आगलागीबाट भण्डै १० लाखको क्षती

स्याङ्जा । स्याङजामा तीन ठाउँका गोठमा आगलागी हुँदा भ्रण्डै १० लाख बराबरको क्षती भएको छ । जिल्लाका तीन घरगोठमा भएको आगलागीबाट ९ लाख ८५ हजार बराबरको क्षती भएको हो । जिल्ला प्रहरी कार्यालय स्याङ्जाले दिएको जानकारी अनुसार पौष ४, ८ र १० गते भएको आगालागीबाट उक्त क्षति भएको छ ।

पौष ४ गते हरिनास गाउँपालिका ४ कुलुङखोला बस्ने होमबहादुर भुजेलको गोठ, पौष ८ गते चापाकोट ८ दामाचौरका देवीलाल न्यौपानेको गोठ र पौष १० गते अर्जुनचौपारी गाउँपालिका ५ गैराथर बस्ने सूर्यप्रसाद पौडेलको गोठमा आगलागी भएको थियो ।

हरिनासका भुजेलको गोठमा र अर्जुनचौपारीका पौडेलको गोठमा कुडो पकाउने क्रममा अचानक आगलागी भएको र चापाकोटका न्यौपानेको गोठमा विद्युत् सर्ट भई आगलागी भएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय स्याङ्जाका सूचना अधिकारी डीएसपी हरिप्रसाद पौडेलले बताए ।

हरिनासका भुजेलको गोठमा आगलागी हुँदा ६० हजार, चापाकोटका न्यौपानेको गोठमा आगलागी हुँदा १ लाख २५ हजार र अर्जुनचौपारीका पौडेलको गोठमा आगलागी हुँदा ८ लाख बराबरको क्षति भएको डीएसपी पौडेलले बताए ।

हरिनासका भुजेल र चापाकोटका न्यौपानेको गोठमा आगलागी हुँदा गोठ र परालको टौवा नष्ट भएको पशुचौपायमा कुनै क्षति भएको छैन ।

यता अर्जुनचौपारीका पौडेलको गोठमा आगलागी हुँदा पशुचौपायसहित परालको टौवा नष्ट भएको छ । पौडेलको आगलागीबाट दूलो क्षती भएको प्रहरीले जनाएको छ । आगलागीका विषयमा अनुसन्धान भइरहेको प्रहरीले जनाएको छ ।

र.जि.हु.द.न.१३/०६३/०६४

देवदह औद्योगिक व्यापार मेला:

च्याउको परिकार दर्शकको रोजाइमा

देवदह । रूपन्देहीको देवदहमा सञ्चालन भएको ९औँ राष्ट्रिय देवदह औद्योगिक व्यापार मेला, कृषि तथा पर्यटन महोत्सवमा च्याउको परिकार दर्शकको रोजाइमा परेको छ । मेलामा च्याउबाट निर्माण गरिएका विभिन्न परिकारहरू दर्शकहरूले मन पराएको व्यवसायी शोभा पोखरेलको भनाइ रहेको छ ।

च्याउबाट म:म, सेकुवा, पकौडा, छोइला, चाउमिनलगायतका परिकार निर्माण गरेर बिक्री गरिरहेको व्यवसायी पोखरेलको भनाइ रहेको छ । आफूले विगत ४/५ वर्षदेखि च्याउको व्यवसायी गर्दै आएको बताउँदै कृषकहरूलाई च्याउको बिउ दिने र कृषकले उत्पादन गरेका च्याउ आफूले खरीद गर्ने गरेको उनले बताइन ।

देवदह महोत्सवको पहिलो र दोश्रो दिन च्याउबाट निर्माण गरिएको परिकार राम्रो बिक्री भएको उनले बताइन । किसानहरूले उत्पादन गरेको च्याउ एक सयमा खरीद गरी विभिन्न परिकार बनाएर बेच्ने गरेको उनले बताइन ।

च्याउ व्यवसायीहरू मिलेर सैनामैनामा च्याउको बिउको ल्याव सञ्चालन गर्दै आएको उनले जनाइन । यसैगरी महोत्सवमा राखिएका विभिन्न जातजातिको जातीय परिकारका खाना पनि दर्शकको रोजाइमा परेको छ । गुरुङ, मगर, थारु जातिहरूको

संस्कृति भल्कने जातीय परिकार बटुक, सेलरोटी, घोगी, मानेरोटी, अचार दर्शकको रोजाइमा परेको हो । सेलरोटी, बटुक, घोगी, मानेरोटीहरू दर्शकको रोजाइमा पर्ने गरेको व्यवसायी कमला दर्लामीले जानकारी दिइन । महोत्सवको पहिलो दिन आफूहरूको सम्पूर्ण बटुक, सेलरोटी बिक्री भएको दर्लामीले जानकारी दिइन ।

महोत्सवले स्थानीय उत्पादनलाई विशेष महत्त्व दिएको मूलआयोजक समितिका संयोजक कोषबहादुर गुरुङ्गले जानकारी दिए । उनले महोत्सवमा स्थानीय उत्पादनलाई प्रोत्साहन गर्नको लागि स्थानीय उत्पादन र कृषिका स्टललाई विशेष छुट दिएको संयोजक गुरुङ्गले बताए ।

महोत्सवअन्तर्गत राष्ट्रिय देवदह औद्योगिक व्यापार मेला, कृषि तथा पर्यटन महोत्सवमा डान्सिङ्ग आइडल सुरु भएको छ । महोत्सवको दोश्रो दिन सुरु भएको डान्सिङ्ग आइडलमा १४ जनाले आ-आफ्नो प्रस्तुति दिएकोमा ३ जना प्रतियोगिताबाट बाहिरिएको सांस्कृतिक संयोजक पिताम्बर खरेलले जानकारी दिए । महोत्सवअन्तर्गत शनिबार सिङ्गभिङ्ग आइडल सुरु हुने आयोजकले जनाएको छ । सिङ्गभिङ्ग आइडलमा १३ जनाले प्रतिस्पर्धा गर्ने संयोजक खरेलले जानकारी दिए ।

Tilottama Municipality

Office of Municipal Executive

Kunjalapur, Manigram,Rupandehi

Invitation for Only Electronic Bids/Seal Quotations

Date of Publication: 2081/10/10

1. Tilottama Municipality, Office of Municipal Executive Invites Electronic Bids/Seal Quotations from Eligible Bidders for following projects.

S. N.	Name of Project	Contract ID.	Estimated Amount (with P.S. & VAT)	Price Of Bid Document NRs.	Bid Security Amount NRS. & Bid Security Validity Period : 120 Days for NCB & 75 days for SQ	Last Date, Time of bid Submission and Opening	Bank A/C Details (For cost of bid Document & Bid Security Amount)
1	Ward No 04 Boundary and Sabha Hall Nirman Karya, Tilottama04, Rupandehi	NCB/TM/W/ 44/081/82	3,411,549.0	3,000/-	88,000.00	31st day for NCB and 16 th day for SQ from Publication, before 12:00 hrs and 13:00 hrs Respectively	Name Of Account:- : Tilottama Municipality ,Office of Municipal Executive, Manigram,Rupandehi
2	Ward No 8 Boundary and Sabha Hall Nirman Karya, Tilottama08, Rupandehi	NCB/TM/W/ 45/081/82	2,924,632.0	3,000/-	75,000.00		Account Details.
3	Ward No 13 and 14 Compound Wall Nirman Yojana, Tilottama13, 14 , Rupandehi	SQ/TM/W/ 46/081/82	1,999,756.0	1,000/-	50,000.00		NIC Asia Bank, Manigram, Rupandehi
4	Ward No 16 ma Sabhahall Nirmad tatha Mato patan Karya, Tilottama-16, Rupandehi	NCB/TM/W/ 47/081/82	3,413,142.0	3,000/-	88,000.00		Rajaswa (Revenue) Khata no:- 1052055499599012,
5	Ward Karyalay Compound Wall, Karyalay Bhitra Marmat tatha Truss Nirman and Simanagar Swasthya Chaukima railing Jadan, Tilottama-03, Rupandehi (Re bidding)	SQTM/W/ 35/081/82	1,420,448.0	1,000/-	37,000.00		Office Code :- 801054802
6	Ward No 10 Compound Wall, Bijay path Sadak dhalan and Sirjana path nali sahit sadak dhalan, bewara, Tilottama-10, Rupandehi (Re bidding)	SQ/TM/W/ 36/081/82	1,662,424.0	1,000/-	43,000.00		Dharauti Khata no:- A5CA 549959952403

2. Eligible Bidders may obtain further information from the (Phone no. 071-562979, website: www.tilottamamun.gov.np) Tilottama Municipality, Office of Municipal Executive , Manigram, Rupandehi or may download bidding document from PPMO’s e-GP system www.bolpatra.gov.np/egp under name of Tilottama Municipality, Office of Municipal Executive.

3. Interested bidders shall register in e-GP system and shall submit their bid / quotations through PPMO’s e-GP system www.bolpatra.gov.np/egp system before above mentioned date & time.

4. Tender Procedures shall follow Public Procurement Act -2063 (with amendment) & Public Procurement Regulation -2064 (with amendment)

Chief Administrative Officer

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

सेफ्टी ट्याङ्की, भरिएर, शिरताली जाम भएर समस्या परेको छ ?

हामी तपाईंको समस्या तुरुन्त ५ मिनेटमै हल गरी दिनेछौं ।

क्षेत्र: लुम्बिनी, भैरहवा, परासी, बुटवल मर्चवार

प्रो. रामशाह शाहानी

विशाल सेनेटरी

बर्मेलीटोल, भैरहवा

मो.9847324755,9804406297

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

तपाईंको सहर बुटवल तथा लुम्बिनी अंचलमा आधुनिक जापानीय मेशिनद्वारा सेफ्टी टंकी ट्वाइलेटको रिङ्ग भरिएमा १० मिनेटमा नै सफा गरिनेछ ।

- ट्वाइलेट, बाथरूम, किचन र नाली जाम भएमा हामीलाई सम्भन्नुहोस् ।
- लोडसेडिङ्ग भएको बेलामा पनि अत्याधुनिक भ्याकुमद्वारा १० मिनेटमै सफ्टी टंकीको रिङ्ग खाली गरिने छ ।

सम्पर्क:
सुपथ मृत्युमा काम गर्ने र गराउन हामीलाई एक चोटि सेवा गर्ने मौका दिनुहोस्

सीताराम सफा सेनेटरी
भैरहवा
९८६९७८२२७५, ९८००७६०६२२

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

के तपाईंको घरको शिट, नाली, जाम भयो भने चिन्ता नलिनुहोस् र सेनेटरी जगतमै बढी क्षमता, अत्याधुनिक प्रविधि, पावर फूल रोटार भ्याकुम पम्प, बिजुली नचाहिने एक मात्र सेनेटरीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् । लोडसेडिङ्गको बेला पनि सेवा दिइने छ ।

सम्पर्क:

तिनाउ सेनेटरी

बुटवल-१०, सुखानगर, रूपन्देही,

फोन: ९८५७०५८८१३,९८०७१८०८१३

